

Sygn. akt II Ca 377/17

WYROK

1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2017 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółka z o.o. we W.**

przeciwko **A. M.**

o zapłatę 306,53 zł

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 1 marca 2017 r., sygn. akt I C 2919/16

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 377/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 1 marca 2017r., Sąd Rejonowy oddalił powództwo (...) sp. z o.o. we W. przeciwko A. M., o zapłatę 306,53 zł.

W apelacji od powyższego wyroku strona powodowa zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych oraz naruszenie prawa materialnego, tj. art. 32 ust. 1 i 4 oraz art. 33 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Sąd Okręgowy zważył. Apelacja pomimo błędów uzasadnienia Sądu Rejonowego i po części trafności (dotyczących tychże błędów) zarzutów skarżącej, nie mogła podlegać uwzględnieniu, gdyż zaskarżone rozstrzygnięcie, mimo wskazanej wadliwości części jego motywów, jest trafne. Oczywiście błędne zatem są m. in. stwierdzenia uzasadnienia zaskarżonego wyroku, że między lutym a lipcem 2015r. samochód pozwanego był ubezpieczany przez dwóch ubezpieczycieli, że poprzednik prawny powódki miałby wyrazić pogląd, iż świadczył ochronę ubezpieczeniową między samochodem między sierpniem 2015r. a sierpniem 2016r., a nadto bez żadnego znaczenia w sprawie jest wskazany przez Sąd brak należytej staranności i nie ustalenie przez tego poprzednika powódki, czy po sierpniu 2015r. samochód korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w innym towarzystwie. Oczywistym też jest, że w świetle art. 32 ust. 1 i 4 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t. jedn. Dz. U. z 2016r. poz. 2060) posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu, a ponadto

posiadacz, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o tym fakcie, co ma obowiązek uczynić w terminie 14 dni od powyższego przeniesienia prawa. Rację ma również skarżąca, że zawarcie w okresie trwania umowy ubezpieczenia kolejnej umowy, nie skutkuje rozwiązaniem pierwszej z umów (art. 33 powołanej ustawy). Te okoliczności pozostają jednak bez znaczenia z tej przyczyny, że strona powodowa nie udowodniła w sposób nie budzący wątpliwości istnienia jej roszczenia o zapłatę składki z umowy ubezpieczenia, a dodatkowo wątpliwości co do wykazania tego roszczenia wynikają z dowodów złożonych przez samą skarżącą. Zatem z treści polisy stwierdzającej zawarcie umowy ubezpieczenia (k. 17) wynika, że płatność składki przelewem przez ubezpieczającego, ówczesnego właściciela pojazdu G. B., miała nastąpić w dniu zawarcia powyższej umowy, a zatem 20 sierpnia 2014r. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa nawet nie twierdziła, aby składka z tytułu ubezpieczenia oc pojazdu nie została uiszczona przez poprzednika pozwanego, natomiast skarżąca rozwodziła się nad zaniechaniem obowiązku uiszczenia składki z tytułu oc budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego. Tego rodzaju błąd, w szczególności w sytuacji działania profesjonalnego pełnomocnika, nie mógł być następnie skutecznie tłumaczony „błędem w systemie teleinformatycznym”, na co lakonicznie wskazała skarżąca w apelacji. Powód dochodząc określonego roszczenia wywodzi je bowiem z określonych okoliczności faktycznych, których wadliwe bądź budzące wątpliwości wskazanie może prowadzić do przyjęcia bezzasadności żądania. Z zebranego w sprawie materiału jakkolwiek natomiast nie wynika zaniechanie poprzedniego właściciela pojazdu w uiszczeniu należnej składki, a w szczególności strona powodowa nie przedłożyła nawet żadnego wezwania do zapłaty, które byłoby skierowane do zobowiązanego do jej uiszczenia G. B., a nie wydaje się prawdopodobny brak jakiegokolwiek reakcji poprzednika powódki na powyższe zaniechanie, gdyby w rzeczywistości miało ono miejsce, przez okres wielu miesięcy, tj. od daty wymagalności zapłaty tejże składki - zawarcia umowy w dniu 20 sierpnia 2014r., do zbycia pojazdu pozwanemu w dniu 12 lutego 2015r. Skarżąca nie skorzystała również z innych potencjalnie możliwych środków dowodowych, w postaci czy to zobowiązania G. B. do przedłożenia dokumentu uiszczenia składki (art. 248 kpc), czy jego przesłuchania w charakterze świadka. Z tych też przyczyn brak było podstaw do przyjęcia udowodnienia przez stronę powodową zasadności jej roszczenia.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację.